

Ingeborg Hansen, Fuglsang, Jørgen Jørgensen og Oluf Johansen. 2. Beh. ¹⁹/₆ (L. Sp. 1597). 3. Beh. ²¹/₆ (L. Sp. 1604). *Loven stadfæstet 12. Juli 1946.* (Lov-Tid. Nr. 377).

Under 16. Maj 1945 nedsatte Indenrigsministeriet et Udvalg »til Undersøgelse af de Spørgsmaal, som vil opstaa i Forbindelse med *Afviklingen af den tyske Værnemagts Benyttelse af faste Ejendomme her i Landet*, samt til at fremkomme med Forslag til de Lovbestemmelser, der i denne Anledning maatte anses nødvendige«.

Dette Udvalg (Indenrigsministeriets Afviklingsudvalg af 16. Maj 1945) afgav under 2. Marts 1946 en Betænkning, der bl. a. indeholdt et Udkast til Lov om Raadigheden over visse faste Ejendomme, der er overgaaet i Statens Eje (Skødeklausejendomme) m. m., hvilket Udkast omtrent uforandret blev benyttet ved Udarbejdelsen af Forslaget til den heromhandlede Lov.

For saa vidt angaar saadanne af den tyske Værnemagt benyttede Ejendomme, som stadig tilhører den oprindelige Ejer, og for hvilke der derfor alene er betalt Leje, frembyder Afviklingen af Brugsforholdet ikke større principielle Vanskeligheder, og denne Afvikling er da ogsaa forlængst paa-begyndt. Derimod stiller Sagen sig anderledes med Hensyn til de talrige Ejendomme, der er udgaaet af privat Eje, fordi Værnemagten har foretaget større Anlæg eller Foranstaltninger, der medførte Indgreb i Ejendommens Substans, og hvor et almindeligt Lejemaal derfor ikke ansaas for en egnet Ordning af Forholdet til Ejeren.

I disse Tilfælde blev der oprettet en særlig Kontraktform, hvorefter Ejeren »udlejede« sin Ejendom til Værnemagten mod et Vederlag, svarende til Ejendommens Værdi, men saaledes at han forpligtede sig til uden yderligere Vederlag at meddele den danske Stat endeligt Skøde paa Ejendommen (saakaldt »Skødeklausek«). Til paa sine Vegne og med fuldt forbindende Virkning for sig at udstede saadant Skøde gav han som Regel samtidig en uigenkaldelig Bemyndigelse til en dansk Myndighed (Indenrigsministeriet, vedkommende Amtmand eller Borgmester).

Ved § 5, Stk. 2, i midlertidig Lov Nr. 362 af 19. Juli 1943, jfr. Lovanordningerne Nr. 121 af 30. Marts 1944 og Nr. 114 af 16. Marts 1945, er der dog tillagt de tidligere